

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, **13/03/2018**

Αριθμός απόφασης: **1702**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017).

2. Την ΠΟΛ. 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 14.11.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «.....», με έδρα, κατά δήλωσή του με την ενδικοφανή προσφυγή του, στη θέση «.....» της Δημοτικής Κοινότητας της Δημοτικής Ενότητας του Δήμου, νόμιμα εκπροσωπούμενου, κατά δήλωσή του με την ενδικοφανή προσφυγή του, από την ηγουμένη κατά κόσμον του, ΑΦΜ, κάτοικο, κατά της πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ακίνητης περιουσίας (ΦΑΠ) φυσικών προσώπων έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης με αριθμ. δήλωσης και αριθμ. ειδοποίησης/2017, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ακίνητης περιουσίας (ΦΑΠ) φυσικών προσώπων έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης με αριθμ. δήλωσης και αριθμ. ειδοποίησης/2017, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 14.11.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «.....», με έδρα στη θέση «.....» της Δημοτικής Κοινότητας της Δημοτικής Ενότητας του Δήμου, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ακίνητης περιουσίας (ΦΑΠ) φυσικών προσώπων έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης με αριθμ. δήλωσης και αριθμ. ειδοποίησης/2017 επιβλήθηκε σε βάρος της του, ΑΦΜ, ΦΑΠ ποσού 31.763,93 €, πλέον 1.575,54 € πρόσθετου φόρου λόγω εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης, για τα ακίνητα που είχε στην κυριότητά της την 01.01.2013.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι το ως άνω φυσικό πρόσωπο (..... του, ΑΦΜ), της (κατά κόσμον του), κάτοικος εν ζωή, απεβίωσε στις 04.07.2013 στη, καταλείποντας κληρονομιά περιουσία αποτελούμενη από διάφορα ακίνητα, τα οποία είχαν αποκτηθεί από την ίδια μετά την κουρά της, συνεπώς σύμφωνα με το ν. ΓΥΙΔ'/1909 περιήλθαν κατά ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου στο ίδιο το προσφεύγον και κατά ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου στον Οργανισμό Διοικήσεως Εκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ), μετά δε την κατάργηση τούτου στην Εκκλησία της Ελλάδος σύμφωνα με το ν. 1811/1988, η Εκκλησία όμως της Ελλάδος δυνάμει της υπ' αριθμ./2014 αποποίησης κληρονομίας του Ειρηνοδικείου Μυτιλήνης απεποιήθη την επαχθείσα σ' αυτήν κληρονομιά της ως άνω κοιμηθείσας ηγουμένης και κατά το ποσοστό της ½ εξ αδιαιρέτου, με αποτέλεσμα το ίδιο το προσφεύγον να είναι μοναδικός κληρονόμος και αποκλειστικός κύριος, νομέας και κάτοχος και κατά ποσοστό 100% ολόκληρης της προαναφερθείσας κληρονομιάς περιουσίας.

Το προσφεύγον, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του, ζητά την ολική ή μερική ακύρωση, άλλως και επικουρικά την τροποποίηση της ως άνω πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΑΠ, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους λόγους:

1.) Σύμφωνα με το άρθρο 41 ν. 1249/1982 οι αξίες των ακινήτων αναπροσαρμόζονται το βραδύτερο ανά 2ετία με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, επομένως η πάροδος απράκτου της 2ετίας συνιστά παράνομη παράλειψη έκδοσης κανονιστικής πράξης εκ μέρους της Διοίκησης.

2.) Ενόψει της κατά την κοινή αντίληψη καταβαράθρωσης των αγοραίων τιμών των ακινήτων από το 2009 μέχρι σήμερα, ούτως ώστε να είναι απείρως χαμηλότερες των αντικειμενικών που ισχύουν από το 2007 -τελευταίο έτος γενικής αναπροσαρμογής τους-, η χρήση των αξιών αυτών (που αφορούν και στα ακίνητά του) προς υπολογισμό του ΦΑΠ είναι μη νόμιμη και αντίκειται προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Ως προς τον πρώτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 ν. 3842/2010, όπως ίσχυε για το έτος 2013 και συγκεκριμένα κατά το χρόνο κοινοποίησης της προσβαλλόμενης πράξης: *«Από το έτος 2010 και για κάθε επόμενο, επιβάλλεται φόρος στην ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στην Ελλάδα και ανήκει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους.»*

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 εδ. α' ν. 3842/2010, όπως ίσχυε για το έτος 2013 και συγκεκριμένα κατά το χρόνο κοινοποίησης της προσβαλλόμενης πράξης: *«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, κατοικία ή έδρα του, φορολογείται για την ακίνητη περιουσία του που βρίσκεται στην Ελλάδα την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από τις μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού.»*

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 27 παρ. 1 και 28 εδ. α' ν. 3842/2010, όπως ίσχυαν για το έτος 2013 και συγκεκριμένα κατά το χρόνο κοινοποίησης της προσβαλλόμενης πράξης, **κρίσιμος χρόνος για την επιβολή του ΦΑΠ είναι η 1^η Ιανουαρίου εκάστου έτους** (φορολογίας).

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 30 παρ. 1 ν. 3842/2010, όπως ίσχυε κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): *«Για τον υπολογισμό φόρου ακίνητης περιουσίας λαμβάνεται υπόψη η αξία που έχουν τα ακίνητα ή τα εμπράγματα σε αυτά δικαιώματα, κατά την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας.»*

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 31 ν. 3842/2010, όπως ίσχυε κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): *«Ως φορολογητέα αξία του ακινήτου ή του εμπράγματος σε αυτό δικαιώματος για τα νομικά πρόσωπα λαμβάνεται η αξία η οποία προσδιορίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν. 1249/1982 [...], όπου εφαρμόζεται το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού, και από την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 [...] στις λοιπές περιπτώσεις.»*

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1-2 και 4-5 ν. 3842/2010, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): *«1. Ως φορολογητέα αξία των ακινήτων ή των εμπράγματος σε αυτά δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων ορίζεται το γινόμενο που προκύπτει από τις τιμές εκκίνησης ή αφετηρίας, που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν. 1249/1982 [...], όπου εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού αξίας ακινήτων, επί τους συντελεστές*

αυξομείωσης, όπως καθορίζονται κατωτέρω ανά είδος ακινήτου ή κτηρίου. [...]. 2. Ο εντοπισμός, η κατάταξη ακινήτου σε κατηγορία, καθώς και οι ορισμοί των συντελεστών αυξομείωσης λαμβάνονται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν. 1249/1982 [...] και από τις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των εν λόγω άρθρων, εκτός αν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου ορίζεται άλλως. 3. [...]. 4. Για τα ακίνητα των οποίων η αξία των **κτισμάτων** τους προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 41Α του ν. 1249/1982 [...], με εξαίρεση τα ειδικά κτίσματα**, και τα οποία βρίσκονται επί οικοπέδου η αξία του οποίου προκύπτει σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 ή **επί αγροτεμαχίου**, η φορολογητέα αξία προσδιορίζεται ανά κατηγορία ως εξής: 4.1 [...]. 4.3 Η φορολογητέα αξία **μονοκατοικίας** είναι ίση με το άθροισμα της αξίας του οικοπέδου [...] και της **αξίας του κτίσματος**, **όπως αυτή προκύπτει από το γινόμενο της τιμής εκκίνησης επί [...].** 5. **Για τα ειδικά κτίσματα** η φορολογητέα αξία προκύπτει από το άθροισμα της αξίας του οικοπέδου [...] και της αξίας κτίσματος σύμφωνα με τα κατωτέρω: 5.1 [...]. 5.5 **Η αξία του κτίσματος που δεν υπάγεται σε καμία από τις ανωτέρω κατηγορίες είναι ίση με το γινόμενο της τιμής εκκίνησης επί [...].»**

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41α ν. 1249/1982, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): «1. Η φορολογητέα αξία των μεταβιβαζόμενων με επαχθή αιτία ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή γονικής παροχής ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές στις οποίες δεν έχει εφαρμοστεί το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας τους, είτε αυτές είναι εντός είτε εκτός σχεδίου πόλης, υπολογίζεται χωριστά για τα επί του οικοπέδου ή γηπέδου τυχόν υφιστάμενα κτίσματα και χωριστά για το οικόπεδο ή το γήπεδο, ως εξής: α) **Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των κτισμάτων εφαρμόζεται αντικειμενικό σύστημα, κατά το οποίο λαμβάνονται υπόψη τιμές αφετηρίας κόστους ανά είδος κτιρίου, οι οποίες καθορίζονται και αναπροσαρμόζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.** Οι τιμές αυτές αφετηρίας αυξάνονται ή μειώνονται με την εφαρμογή συντελεστών που προσδιορίζουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του υπό εκτίμηση κτιρίου, όπως το μέγεθος, την ποιότητα κατασκευής, την παλαιότητα και άλλα. β) [...]. 2. [...]. 4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται: α. Η καταχώριση των τιμών αφετηρίας κόστους κατά είδος οικοδομής και περιοχή, των τιμών γης κατά ζώνες και των συντελεστών αυξομείωσής τους σε πίνακες, καθώς και οι χάρτες και τα έντυπα, που θα αποτελούν την απαραίτητη υποδομή για τον αντικειμενικό προσδιορισμό της αξίας των κτισμάτων και του οικοπέδου ή γηπέδου. β. Ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου σε ολόκληρη τη χώρα ή κατά περιοχές. γ. Κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 1020562/486/00ΤΥ/Δ'ΠΟΛ.1033/27.2.2007 (ΦΕΚ Β' 268/28.2.2007) απόφασης των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): «1. Αναπροσαρμόζουμε τις τιμές εκκίνησης ελάχιστου κόστους οικοδομής για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, **κτισμάτων κατοικίας, μονοκατοικίας και επαγγελματικής στέγης, που βρίσκονται σε περιοχές όπου δεν ισχύει το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού**, σύμφωνα με τον **πίνακα II [...].** 2. Αναπροσαρμόζουμε

τις τιμές εκκίνησης ελάχιστου κόστους οικοδομής για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, των υπολοίπων κατηγοριών κτισμάτων, ενιαία για όλες τις περιοχές της χώρας, είτε αυτές βρίσκονται εντός είτε εκτός αντικειμενικού συστήματος, σύμφωνα με τον **πίνακα Ι** [...]. ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΙΜΩΝ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ. ΤΙΜΕΣ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑΣ ΑΞΙΑΣ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 41^α ΤΟΥ Ν.1249/1982. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 41^α ΤΟΥ Ν.1249/1982 ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΑΣ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ. Ι. Για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, **κτισμάτων κατοικίας, μονοκατοικίας – επαγγελματικής στέγης, που βρίσκονται σε περιοχές όπου δεν ισχύει το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού**, εφαρμόζονται τιμές εκκίνησης ελάχιστου κόστους κατασκευής ανά τετραγωνικό μέτρο οικοδομής, οι οποίες καθορίζονται **ανά περιοχή και χωριστά για κάθε είδος κτιρίου (έντυπα υπολογισμού Κ1, Κ2, Κ3)**. ΙΙ. Για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, των υπολοίπων κατηγοριών κτισμάτων, ενιαία για όλες τις περιοχές της χώρας, είτε αυτές βρίσκονται εντός είτε εκτός αντικειμενικού συστήματος, ανάλογα με το είδος του κτιρίου (έντυπα υπολογισμού Κ4, Κ5, Κ6, Κ7, Κ8, Κ9), εφαρμόζονται αντίστοιχες τιμές εκκίνησης ελάχιστου κόστους οικοδομής. **Ι. ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΙΜΩΝ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΑΞΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΥΠΑ Κ4, Κ5, Κ6, Κ7, Κ8, Κ9.**

<u>Κατηγορία κτίσματος</u>	Τιμή σε €/τ.μ.	Έντυπο
Σταθμοί αυτοκινήτων, Βιομηχανικά και βιοτεχνικά κτίρια	360 €/τ.μ.	Κ4
Γεωργικά και κτηνοτροφικά κτίρια - αποθήκες	200 €/τ.μ.	Κ5
Ξενοδοχεία και γενικά τουριστικές εγκαταστάσεις, Νοσηλευτήρια και ευαγή ιδρύματα	850 €/τ.μ.	Κ6
Εκπαιδευτήρια	570 €/τ.μ.	Κ7
Αθλητικές εγκαταστάσεις	570 €/τ.μ.	Κ8
Κτίρια που δεν μπορούν να υπαχθούν στις κατηγορίες των εντύπων 1 έως 8	720 €/τ.μ.	Κ9

ΙΙ. ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΙΜΩΝ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΑΞΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΥΠΑ Κ1, Κ2, Κ3. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ: [...] **ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ [...]. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ. ΝΟΜΟΣ: ΛΕΣΒΟΥ. 1. [...]. 8. ΔΗΜΟΣ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΡΜΗΣ. 1. [...]. 2. Δ.Δ. Λουτροπόλεως Θερμής.**

ΤΙΜΗ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ, ΣΕ ΕΥΡΩ (€) / Τ.Μ.

ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ
Κ1	Κ2	Κ3
310	430	260

[...]. Η απόφαση αυτή [...] **θα αρχίσει να ισχύει από τις 1.3.2007.**»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 παρ. 1 ν. 1249/1982, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): «Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαβαίνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου [...]. Οι τιμές εκκίνησης αυξάνονται ή μειώνονται ποσοστιαία ανάλογα με τους παράγοντες που επηρεάζουν αυξητικά ή μειωτικά την αξία των ακινήτων [...]. Οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομειώσής τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, μετά από εισήγηση Επιτροπών [...]. Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο τιμές αναπροσαρμόζονται το βραδύτερο, ανά διετία, με τις κατά την παράγραφο 2 του παρόντος αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013): «1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει τα διατάγματα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των νόμων και δεν μπορεί ποτέ να αναστείλει την εφαρμογή τους ούτε να εξαιρέσει κανέναν από την εκτέλεσή τους. 2. Ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. **Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.**»

Επειδή, όπως κρίθηκε με την υπ' αριθμ. 4003/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 9 της απόφασης), «με τις διατάξεις που εκτέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη [άρθρο 41 παρ. 1 και 2 ν. 1249/1982, όπως ίσχυαν κατά το εκάστοτε κρίσιμο έτος] θεσπίστηκε αντικειμενικός τρόπος προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων κατά τρόπο ώστε, βάσει προκαθορισμένων, ειδικών και πρόσφορων κριτηρίων, να προκύπτει για κάθε ακίνητο μιας περιοχής ορισμένη αξία, ανταποκρινόμενη, κατά προσέγγιση, προς την αγοραία αξία αυτού. Περαιτέρω, ο νομοθέτης, αναγνωρίζοντας αφ' ενός τη μεταβλητότητα των συνθηκών της αγοράς εν γένει και της αγοράς ακινήτων ειδικότερα, οι οποίες επηρεάζουν τις αγοραίες αξίες και αφ' ετέρου την πιθανότητα σφαλμάτων κατά τον προσδιορισμό της αντικειμενικής αξίας αυτών, **εισήγαγε στο άνω σύστημα προσδιορισμού αξιών των ακινήτων συγκεκριμένη μέθοδο που διασφαλίζει τη νόμιμη αξίωση των πολιτών να καταβάλλουν φόρο, ο οποίος να αντιστοιχεί σε πραγματική και όχι σε πλασματική τους περιουσία** (βλ. άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος). Συγκεκριμένα, **προέβλεψε σύστημα περιοδικής ανά διετία αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών, βάσει του οποίου οι αντικειμενικώς καθορισθείσες φορολογητέες αξίες πρέπει να ελέγχονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα και να αναπροσαρμόζονται, ώστε να ανταποκρίνονται, κατά το δυνατόν, στις εκάστοτε διαμορφούμενες αγοραίες αξίες. Ειδικότερα, η Διοίκηση οφείλει εντός της άνω διετούς προθεσμίας ή, πάντως, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την πάροδο αυτής, να επανελέγχει τις υφιστάμενες αντικειμενικές αξίες, σύμφωνα με τα πορίσματα των κατά το άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 1249/1982 επιτροπών, και να τις αναπροσαρμόζει, όπου συντρέχει λόγος. Σε διαφορετική περίπτωση,**

αν δηλαδή α) δεν προβεί στην έναρξη της προβλεπόμενης στο νόμο διαδικασίας και στην εκτίμηση, βάσει των πορισμάτων των άνω επιτροπών, περί της ανάγκης ή μη αναπροσαρμογής ή β) δεν αναπροσαρμόσει τις αντικειμενικές αξίες, όπου προκύπτει αναντιστοιχία αυτών προς τις αγοραίες, εντός της διετίας ή εντός εύλογου χρόνου μετά την πάροδο αυτής, παραλείπει οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια επιβαλλόμενη από το άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 1249/1982. Η άνω υποχρέωση της Διοίκησης υφίσταται ανεξαρτήτως του δικαιώματος του φορολογουμένου να αμφισβητήσει δικαστικώς την αντικειμενική αξία συγκεκριμένου ακινήτου κατά το στάδιο επιβολής του φόρου, αν θεωρεί, είτε ότι εξ αρχής αυτή δεν καθορίστηκε ορθώς, είτε ότι η αγοραία αξία του ακινήτου μειώθηκε λόγω μεταβολής των συνθηκών της αγοράς.»

Επειδή, μετά την αναπροσαρμογή του έτους 2001 (υπ' αριθμ. 1059739/2418/ΟΟΤΥ/Δ' ΠΟΛ.1159/20.6.2001 (ΦΕΚ Β' 807/26.6.2001) απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών), οι τιμές εκκίνησης ελάχιστου κόστους οικοδομής για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, των υπολοίπων (ήτοι πλην κατοικίας, μονοκατοικίας και επαγγελματικής στέγης) κατηγοριών κτισμάτων αναπροσαρμόστηκαν για τελευταία φορά με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 1020562/486/00ΤΥ/Δ'/ΠΟΛ.1033/27.2.2007 (ΦΕΚ Β' 268/28.2.2007) απόφαση των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, με ισχύ από 1.3.2007.

Επειδή, σε συνέχεια της ως άνω υπ' αριθμ. 4003/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4446/2015 απόφαση της Ολομέλειας του ίδιου δικαστηρίου, με τις υπ' αριθμ. 16, 17 και 18 σκέψεις της οποίας κρίθηκαν τα εξής: «16. ...Κατόπιν τούτων, η παράλειψη της Διοίκησης να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 41 παρ. 1 του ν. 1249/1982 έκδοση απόφασης αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της Χώρας πρέπει να ακυρωθεί. [...]. 17. ...με τη [...] διάταξη της παρ. 3β του άρθρου 50 του π.δ. 18/1989 δόθηκε η δυνατότητα στο Συμβούλιο της Επικρατείας, υπό προϋποθέσεις τις οποίες το ίδιο σταθμίζει, να αποκλίνει, σε εξαιρετικές πάντως περιπτώσεις, από τον κανόνα της αναδρομικής ακύρωσης και να καθορίσει μεταγενέστερο χρόνο επέλευσης των συνεπειών της ακύρωσης (Σ.τ.Ε. 4741/2014 Ολομ., 2287/2015 Ολομ., 2288/2015 Ολομ.). Η δυνατότητα δε αυτή του Δικαστηρίου υπάρχει και επί παραλείψεων οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας της Διοίκησης. 18. ...το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις συνθήκες της υπόθεσης (βλ. κυρίως όγδοη, ένατη, δέκατη, δέκατη τρίτη, δέκατη τέταρτη, δέκατη πέμπτη και δέκατη έκτη σκέψεις) και σταθμίζοντας τα συμφέροντα των διαδίκων, ιδίως δε την ύπαρξη έντονου δημόσιου συμφέροντος, συνισταμένου στην, κατά το δυνατόν, αποφυγή αιφνίδιας διακύμανσης των φορολογικών εσόδων του Κράτους υπό τις παρούσες δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες, κρίνει ως εξής: η ακύρωση της παράλειψης της Διοίκησης να εκδώσει απόφαση αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της Χώρας πρέπει, κατ' εφαρμογή της παρ. 3β του άρθρου 50 του π.δ. 18/1989, να μην αναδράμει στο χρόνο συντέλεσής της, αλλά στις 21.5.2015, ημερομηνία λήξης της προθεσμίας εντός της οποίας η Διοίκηση όφειλε, κατά τα ανωτέρω, να εκδώσει την απόφαση αυτή. Συνεπώς, η ουσιαστική ισχύς της απόφασης που υποχρεούται να εκδώσει η Διοίκηση σε συμμόρφωση προς την παρούσα απόφαση πρέπει να αναδράμει στις 21.5.2015. [...].»

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες υπ' αριθμ. 4003/2014 και 4446/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τη μεν υπ' αριθμ. 4003/2014

απόφαση κρίθηκε ότι η Διοίκηση είχε παραλείψει παρανόμως να προβεί στην επιβαλλόμενη από το άρθρο 41 παρ. 1 ν. 1249/1982 έκδοση πράξης αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων της χώρας, ακολουθώντας, δε, και δεδομένου ότι δεν εκδόθηκε από τη Διοίκηση απόφαση περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών, με την υπ' αριθμ. 4446/2015 απόφαση ακυρώθηκε η ως άνω παράλειψη της Διοίκησης και, κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 3β του π.δ. 18/1989, το δικαστήριο όρισε την 21.5.2015, και όχι το χρόνο συντέλεσης της παράλειψης, ως χρονικό σημείο έναρξης του ακυρωτικού αποτελέσματος.

Επειδή, περαιτέρω, με την υπ' αριθμ. 683/2017 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 9 της απόφασης) για την περίπτωση του ΕΝΦΙΑ κρίθηκαν (ομόφωνα, σκέψη 11 της απόφασης) τα εξής: «...η ισχύς της ακυρούμενης κανονιστικής ρύθμισης άρχισε την 21.5.2015 (βλ. παρ. 5 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης) και, επομένως, η ακύρωσή της αναδρομικά, από το χρονικό αυτό σημείο, θα είχε ως συνέπεια τη μη εφαρμογή της για τον υπολογισμό των φόρων (Τ.Α.Π. και ΕΝ.Φ.Ι.Α.) που οφείλονται για το 2016 ως προς τα ακίνητα της επίδικης ΣΤ ζώνης Ψυχικού και, περαιτέρω, την εφαρμογή, για το ίδιο φορολογικό έτος, της νέας ρύθμισης περί τιμής ζώνης στην επίμαχη περιοχή, που υποχρεούται η Διοίκηση να θεσπίσει (βλ. σκέψη 8 της απόφασης ΣτΕ 2066/2016 του Δικαστηρίου), τηρώντας τους όρους των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 [...]. Ωστόσο, η εκπλήρωση από τη Διοίκηση της υποχρέωσης αυτής, η οποία είναι άδηλο εάν θα καταλήξει στη θέσπιση τιμής ζώνης διαφορετικής από την ακυρωθείσα (όπως άδηλη παρίσταται και η τυχόν διαφορά που θα προκύψει), απαιτεί ικανό χρόνο, κατά τον οποίο εγείρεται ο **κίνδυνος αδυναμίας νόμιμης επιβολής και είσπραξης των σχετικών φόρων**, ιδίως, δε, του ΕΝ.Φ.Ι.Α., **λόγω του κενού που δημιουργείται στο οικείο κανονιστικό πλαίσιο**. Εξάλλου, ενόψει του σκεπτικού της παρούσας απόφασης, της φύσης της διαπιστωθείσας πλημμέλειας της επίδικης κανονιστικής ρύθμισης, της προσβολής με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας διαφόρων άλλων ρυθμίσεων της παραγράφου 2α της επίδικης υπουργικής απόφασης, κατ' επίκληση λόγου ακυρώσεως παρόμοιου με εκείνου που έγινε δεκτός στη σκέψη 9, και της δυνατότητας παρεμπόδισης δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων περί τιμών ζώνης της ίδιας υπουργικής απόφασης, επ' ευκαιρία ένδικων προσφυγών κατά ατομικών πράξεων καταλογισμού φόρου, παρόμοιος κίνδυνος ανακύπτει γενικότερα, όσον αφορά τους φόρους επί της ακίνητης περιουσίας. **Η επέλευση του ανωτέρω κινδύνου μπορεί να παραβιάσει ουσιωδώς την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού και να προκαλέσει νέες, σοβαρές δημοσιονομικές αβεβαιότητες, η δε αποτελεσματική αποτροπή του εν λόγω κινδύνου, χάριν των απαιτήσεων του αξιόπιστου προγραμματισμού των οικονομικών της χώρας και της δημοσιονομικής τάξης της, συνδέεται με την εφαρμογή της παραγράφου 2 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης για τον υπολογισμό του Τ.Α.Π. και του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2016, η οποία προϋποθέτει την ισχύ της κατά την 1.1.2016 (κρίσιμος χρόνος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 24 παρ. 3 του ν. 2130/1993 και 1 παρ. 4 του ν. 4223/2013, αντίστοιχα). Συνεκτιμώντας τα ανωτέρω, το Δικαστήριο, κατά τη στάθμιση των συμφερόντων των διαδίκων, αποδίδει μείζονα βαρύτητα στο επιτακτικό δημόσιο συμφέρον, που καθίσταται ακόμα εντονότερο υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες, αποτροπής του κινδύνου ουσιώδους διαταραχής των φορολογικών εσόδων του Κράτους για το έτος (φορολογίας) 2016, και, συνακόλουθα,**

κρίνει, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 50 παρ. 3β του π.δ. 18/1989, ότι η ακύρωση της επίδικης ρύθμισης της παραγράφου 2α της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης πρέπει να μην αναδράμει στο χρόνο έναρξης ισχύος της (21.5.2015), αλλά στις 8.6.2016, χρόνο της πρώτης δικασίμου της αίτησης [...] (πρβλ. ΣτΕ 2334-2337/2016 επταμ., 170-171/2017 επταμ.). [...].» Τα παραπάνω είχαν ήδη γίνει δεκτά και με τις υπ' αριθμ. 556/2017 (7μ., σκέψη 11), 171/2017 (7μ., σκέψη 14), 2337/2016 (7μ., σκέψη 18), 2336/2016 (7μ., σκέψη 19), 2335/2016 (7μ., σκέψη 18) και 2334/2016 (7μ., σκέψη 20) αποφάσεις του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, όμοιες με την υπ' αριθμ. 683/2017 απόφαση.

Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του το προσφεύγον προβάλλει ότι σύμφωνα με το άρθρο 41 ν. 1249/1982 οι αξίες των ακινήτων αναπροσαρμόζονται το βραδύτερο ανά 2ετία με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, επομένως η πάροδος απράκτου της 2ετίας συνιστά παράνομη παράλειψη έκδοσης κανονιστικής πράξης εκ μέρους της Διοίκησης, ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί ολικά ή μερικά, άλλως και επικουρικά να τροποποιηθεί. Ο ισχυρισμός όμως αυτός του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 41α ν. 1249/1982, όπως ίσχυαν κατά την 01.01.2013 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013), για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ειδικών (κατηγοριών) κτισμάτων εφαρμόζεται αντικειμενικό σύστημα, κατά το οποίο λαμβάνονται υπόψη τιμές αφετηρίας κόστους ανά είδος κτιρίου, οι οποίες καθορίζονται και αναπροσαρμόζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, δεν ορίζεται δε το απώτατο χρονικό σημείο από την τελευταία εκάστοτε αναπροσαρμογή, μέχρι το οποίο, το αργότερο, θα πρέπει να γίνει αναπροσαρμογή των εν λόγω τιμών, ώστε αυτές να προσεγγίζουν κατά το δυνατόν και κατ' εκτίμηση τις εκάστοτε πραγματικές τιμές. Κι αν ακόμα όμως θεωρούνταν, επί τη βάση των ως άνω κριθέντων με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 4003/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 9 της απόφασης), ότι το χρονικό διάστημα των πέντε (5) ετών και δέκα μηνών που μεσολάβησε μεταξύ της τελευταίας διενεργηθείσας το 2007 αναπροσαρμογής (με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 1020562/486/00ΤΥ/Δ'ΠΟΛ.1033/27.2.2007 (ΦΕΚ Β' 268/28.2.2007) απόφαση των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών) των τιμών εκκίνησης ελάχιστου κόστους οικοδομής για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, των υπολοίπων (ήτοι πλην κατοικίας, μονοκατοικίας και επαγγελματικής στέγης) κατηγοριών κτισμάτων και της 01.01.2013 (κρίσιμης ημερομηνίας, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΑΠ έτους 2013) δεν ήταν εύλογο και ότι η Διοίκηση όφειλε νωρίτερα να επανελέγξει τις εν λόγω τιμές και να τις αναπροσαρμόσει, αν συνέτρεχε λόγος, άλλως παραλείπει καταρχήν οφειλόμενη νόμιμη ενέργεια επιβαλλόμενη από το άρθρο 41α παρ. 1 περ. α' ν. 1249/1982, η προσβαλλόμενη πράξη τελικά δε θα ακυρωνόταν, κατ' αναλογία των ως άνω κριθέντων με την προπαρατεθείσα υπ' αριθμ. 4446/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 18 της απόφασης) και την υπ' αριθμ. 683/2017 (σκέψη 11 της απόφασης) και τις όμοιες της υπ' αριθμ. 556/2017 (σκέψη 11 της απόφασης), 171/2017 (σκέψη 14 της απόφασης), 2337/2016 (σκέψη 18 της απόφασης), 2336/2016 (σκέψη 19 της απόφασης), 2335/2016 (σκέψη 18 της απόφασης) και 2334/2016 (σκέψη 20 της απόφασης) αποφάσεις του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας και ειδικότερα για τους λόγους που αναφέρονται στις αποφάσεις

αυτές (ύπαρξη έντονου δημόσιου συμφέροντος, συνισταμένου στην, κατά το δυνατόν, αποφυγή αιφνίδιας διακύμανσης των φορολογικών εσόδων του Κράτους υπό τις παρούσες δυσμενείς δημοσιονομικές συνθήκες / επιτακτικό δημόσιο συμφέρον, που καθίσταται ακόμα εντονότερο υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες, αποτροπής του κινδύνου ουσιώδους διαταραχής των φορολογικών εσόδων του Κράτους για το έτος φορολογίας λόγω αδυναμίας νόμιμης επιβολής και είσπραξης του υπό κρίση φόρου επί της κατοχής ακίνητης περιουσίας για το έτος αυτό), αφού υπό το πρίσμα αυτής της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας το νομοθετικό της θεμέλιο, ήτοι η προαναφερθείσα υπ' αριθμ. 1020562/486/00ΤΥ/Δ' /ΠΟΛ.1033/ 27.2.2007 (ΦΕΚ Β' 268/28.2.2007) απόφαση των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, θα θεωρούνταν ισχυρό κατά τον κρίσιμο χρόνο για την επιβολή του ΦΑΠ του έτους 2013, δηλαδή κατά την 01.01.2013. Για το λόγο αυτό, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή, με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής του το προσφεύγον προβάλλει ότι ενόψει της κατά την κοινή αντίληψη καταβαράθρωσης των αγοραίων τιμών των ακινήτων από το 2009 μέχρι σήμερα, ούτως ώστε να είναι απείρως χαμηλότερες των αντικειμενικών που ισχύουν από το 2007 -τελευταίο έτος γενικής αναπροσαρμογής τους-, η χρήση των αξιών αυτών (που αφορούν και στα ακίνητά του) προς υπολογισμό του ΦΑΠ είναι μη νόμιμη και αντίκειται προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης, ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί ολικά ή μερικά, άλλως και επικουρικά να τροποποιηθεί. Ο ισχυρισμός όμως αυτός του προσφεύγοντος, παρότι ο τελευταίος κάνει μνεία της κατά την κοινή αντίληψη καταβαράθρωσης των αγοραίων τιμών των ακινήτων από το 2009 μέχρι σήμερα, πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος, αφού το προσφεύγον δεν εξειδικεύει εν προκειμένω για ποιο λόγο και κατά τι η φορολογητέα αξία των βαρυνόμενων με ΦΑΠ με την προσβαλλόμενη πράξη ακινήτων του δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ειδικότερα δε, δε συγκεκριμενοποιεί το αν, στη δική του ιδιαίτερη περίπτωση, και, σε καταφατική απάντηση, το πώς και το αναφορικά με ποια από τα βαρυνόμενα με το φόρο ακίνητά του οι αγοραίες τιμές των ακινήτων από το 2009 μέχρι σήμερα έχουν καταβαραθρωθεί, με άλλα λόγια δε συγκεκριμενοποιεί το αν όντως, στη δική του ιδιαίτερη περίπτωση, και, σε καταφατική απάντηση, το πώς και το αναφορικά με ποια από τα βαρυνόμενα με το φόρο ακίνητά του προκύπτει για σκοπούς ΦΑΠ έτους 2013, μετά τη διενεργηθείσα με την υπ' αριθμ. 1020562/486/00ΤΥ/Δ' /ΠΟΛ.1033/27.2.2007 (ΦΕΚ Β' 268/28.2.2007) απόφαση των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών αναπροσαρμογή των τιμών εκκίνησης ελάχιστου κόστους οικοδομής για τον υπολογισμό της φορολογητέας αξίας, με αντικειμενικά κριτήρια, των υπολοίπων (ήτοι πλην κατοικίας, μονοκατοικίας και επαγγελματικής στέγης) κατηγοριών κτισμάτων, ουσιώδους απόκλιση μεταξύ της αντικειμενικώς προσδιορισθείσας και της πραγματικής τιμής (με την έννοια ότι η πρώτη είναι ουσιαστικά υψηλότερη της δεύτερης), καθώς και το μέγεθος της απόκλισης, ούτε και προσκομίζει (συνυποβάλλει), αλλά ούτε και έστω επικαλείται (αναφέρει) κανένα συναφές αποδεικτικό στοιχείο προς απόδειξη μιας τέτοιας απόκλισης, καθώς και του ειδικότερου μεγέθους της, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα να μην είναι δυνατό να εξεταστεί ο υπό κρίση ισχυρισμός του. Για όλους τους παραπάνω λόγους, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της από 14.11.2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «.....» κατά της πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΑΠ φυσικών προσώπων έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης με αριθμό δήλωσης και αριθμό ειδοποίησης/2017 **και την επικύρωση** της πράξης αυτής.

Η φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΦΑΠ έτους 2013 συνολικού ποσού 33.339,47 €.

Έτος 2013:

Φόρος Ακίνητης Περιουσίας (Φ.Α.Π.) έτους 2013: 33.339,47 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Ακίνητης Περιουσίας (ΦΑΠ) φυσικών προσώπων έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης με αριθμό δήλωσης και αριθμό ειδοποίησης/2017.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στο προσφεύγον.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.